

Priloga 1:

»PRILOGA 1

VREDNOSTI PRAGA

Del A: Določitev vrednosti praga

a) Splošno

1. Določitev vrednosti praga mora temeljiti na varstvu vodnih teles podzemnih voda ob upoštevanju njihovih učinkov in medsebojne povezanosti s površinskimi vodami ter kopenskimi ekosistemi in močvirji, ki so neposredno odvisni od njih, in upoštevati toksikološko in ekotoksikološko znanje.
2. Vrednosti praga so lahko določene na ravni države ali za raven vodnega območja ali mednarodnega dela vodnega območja ali za raven telesa ali skupine teles podzemne vode.
3. Za skupna ali čezmejna vodna telesa podzemne vode v Evropski uniji so vrednosti praga predmet usklajevanj z drugo državo članico Evropske unije.
4. Za skupna ali čezmejna vodna telesa podzemne vode, ki segajo čez ozemlje Evropske unije, si države prizadevajo določiti vrednosti praga ob usklajevanju z državo, ki ni članica Evropske unije.
5. Vrednosti praga se določijo za vsa onesnaževala in kazalce onesnaženja, ki v skladu z opisom izhodiščnega stanja po predpisu, ki ureja podrobnejšo vsebino in način priprave načrta upravljanja voda, izkažejo verjetnost ali tveganje, da ne bodo dosegli dobrega kemijskega stanja.
6. Vrednosti praga se določijo tako, da kadar rezultati monitoringa na reprezentativnem merilnem mestu pokažejo preseganje teh vrednosti, to označuje tveganje, da en ali več pogojev za dobro kemijsko stanje iz drugega odstavka 9. člena te uredbe ni izpolnjen.

b) Smernice za določitev vrednosti praga:

1. Določitev vrednosti praga temelji na:
 - a) obsegu medsebojnega vplivanja podzemne vode ter povezanih vodnih ekosistemov in odvisnih kopenskih ekosistemov;
 - b) vplivanju obstoječih ali bodočih dopustnih rab ali funkcij podzemne vode;
 - c) vseh onesnaževalih, zaradi katerih za vodna telesa podzemne vode obstaja tveganje, da ne bodo dosegla dobrega stanja, pri čemer se upošteva vsaj minimalni seznam iz dela B te priloge;
 - č) hidrogeoloških značilnostih, vključno s podatki o vrednostih ozadja in vodni bilanci.
2. Pri določitvi vrednosti praga je treba upoštevati tudi izvor onesnaževal, njihovo mogoče naravno pojavljanje, strupenost in razpršenost, obstojnost in njihovo bioakumulacijsko zmožnost.

3. Kadar koli se zaradi naravnih hidrogeoloških razlogov pojavijo povečane vrednosti naravnega ozadja za snovi ali ione ali njihove kazalce, se te vrednosti naravnega ozadja v zadevnem telesu podzemne vode upoštevajo pri določitvi vrednosti pragov. Pri določanju vrednosti naravnega ozadja je treba upoštevati naslednja načela:
- a) določitev vrednosti naravnega ozadja mora temeljiti na opredelitvi vodnih teles podzemne vode in na rezultatih monitoringa podzemne vode. Pri strategiji monitoringa in razlagi podatkov je treba upoštevati dejstvo, da se tok in kemijsko stanje podzemne vode spreminjata lateralno in vertikalno;
 - b) kadar so na voljo le omejeni podatki monitoringa podzemne vode, je treba zbrati več podatkov, medtem pa vrednosti naravnega ozadja določiti na podlagi navedenih omejenih podatkov monitoringa, po potrebi s poenostavljenim postopkom, in sicer z uporabo podniza vzorcev, za katere kazalci ne kažejo vpliva človekove dejavnosti. Upoštevati je treba tudi informacije o geokemičnih prenosih in procesih, če so na voljo;
 - c) če ni na voljo dovolj podatkov monitoringa podzemne vode, informacije o geokemičnih prenosih in procesih pa so nezadostne, je treba zbrati več podatkov, medtem pa vrednosti naravnega ozadja oceniti, kjer je primerno, na podlagi statističnih referenčnih rezultatov za isto vrsto vodonosnikov na drugih območjih, za katera so na voljo zadostni podatki spremljanja.
4. Določitev vrednosti praga naj bi bila podprta s kontrolnim mehanizmom za zbiranje podatkov, ki temelji na vrednotenju kakovosti podatkov, analitičnih obravnavah ter vrednostih ozadja za snovi, ki se lahko pojavljajo naravno in kot posledica človekove dejavnosti.

Del B: Minimalni seznam onesnaževal in njihovih kazalcev

Minimalni seznam onesnaževal in njihovih kazalcev, ki jih je treba upoštevati pri določitvi vrednosti praga:

- a) snovi, ioni ali kazalci, ki se lahko pojavljajo naravno oziroma kot posledica človekovih dejavnosti, kot so: arzen, kadmij, svinec, živo srebro, amonij, klorid, sulfat, nitriti, skupni fosfor ali fosfati;
- b) sintetične snovi, kot sta trikloroetilen in tetrakloroetilen, ter
- c) parametri, ki kažejo na slane ali druge vdore, kot je prevodnost, pri čemer se za mejne vrednosti koncentracij slanih vdorov, ki so posledica človekove dejavnosti, določijo mejne vrednosti za sulfat in klorid ali za prevodnost.«.